

[Robert Christensen.]

mange mennesker vil gerne være i egen stue, når de undervises. Det er dog et spørgsmål, om ministeren har fundet den rigtige form for tilskud, men det kan vi vel tale om. Søfarende på langfart må give afkald på meget af det, vi andre har, så hvorfor ikke lade loven gælde for dem også?

Ifølge lovforslagets kapitel IX kan der ydes statstilskud til lands- eller landsdelsorganisationer, der ansætter fritidskonsulenter. I venstre kan vi godt se den mulighed, der ligger heri for mange organisationer, som arbejder for det gode formål at oplyse folk; men som paragraffen er udformet, kan vi ikke se bedre, end at en organisation kan ansætte en konsulent og mere eller mindre bruge ham til andet formål, f. eks. til propaganda — jeg tænker her på de politiske foreninger. Uden supplerende oplysninger kan venstre ikke medvirke til gennemførelsen af dette kapitel.

Vi mener, det er rigtigt, når ministeren kræver kvalificerede lærerkræfter, men ikke kræver nogen uniformeret uddannelse af disse. Mange mennesker har en viden om visse emner, der kan komme andre til gode, og de kan, når de får et forkursus i at undervise, blive gode lærere; derfor er det også rigtigt, at der bliver et kursus for dem. Det kan også være nødvendigt at yde økonomisk hjælp til dem, mens de er på kursus. Dette, at undervisningsministeren kan oprette kursus, mener vi skal forstås så bogstaveligt, at det kun må være, når andre ikke gør det.

Jeg beder ministeren om ikke at skynde sig så meget med udnævnelse af amtskonsulenter, at ministeren derved foregriber den kommende ændring i kommunestrukturen.

Udgiften til undervisningen vil efter lovforslaget stige med godt 20 mill. kr. om året, og det er meget, især når der regnes med, at merudgiften for kommunerne bliver endnu større. En stor del af merudgiften går til at hæve lærerlønningerne, men det er sikkert nødvendigt, hvis vi vil skaffe disse lærere. Jeg vil gerne nærmere undersøge fordelingen mellem statsskolefond og kommuner. Men da fritidsundervisningen i sin helhed er en billig form for undervisning, vil vi ikke gå imod loven på grund af dens økonomiske konsekvenser.

Angående det administrative i lovforlaget vil jeg gerne bemærke, at det ikke synes overbevisende, at man i alle kommuner skal have to udvalg til at varetage stort set de samme interesser. På amtsplan finder vi, at det må blive et tungt apparat med et navn og tre rådgivende udvalg. Ligeledes er vi meget betænkelige ved at udstyre amtsnævnet med myndighed til at bestemme over amtets udgifter. Vi finder, at en større repræsentation af amtsrådene vil være en forbedring. Vi synes også, at lovforslaget har for meget karakter af en bemyndigelseslov. Det må vi tale om i udvalget.

Vi i venstre glæder os til i udvalget at arbejde med lovforslaget, og vi håber på et lige så godt samarbejde med partierne og ministeren, som vi plejer at have i uddannelsesspørgsmål.

Bendix: I sit ydre og i sin titel bærer dette lovforslag præg af det seneste tiårs hastige samfundsudvikling. Da loven var til behandling for 7 år siden og fik en større afpuddning, var det en lov eller endte det med at blive en lov på et halvt hundrede paragraffer; det er den nugældende lov om ungdomsskoler og aftenskoler. Det lovforslag, som undervisningsministeren her har fremsat, er endt med at blive et lovforslag med godt og vel hundrede paragraffer. Det er klart, at når samfundet bliver mere teknisk orienteret, og når de forskellige funktioner i samfundet bliver mere udspecificeret, må det også få indflydelse på uddannelses- og undervisningsområdet, og det er altså, hvad der er sket her.

Loven får en ny titel, og denne titel er efter min opfattelse i god pagt med tiden. Den kommer nu til at hedde lov om fritidsundervisning, og det er et udmærket navn, som i dag føles ganske naturligt, hvorimod jeg er mere tvivlende over for, om det også for 10 år siden ville være blevet følt som helt naturligt. Fritiden er jo i øvrigt ikke nødvendigvis noget problem, men den er efterhånden så rigelig, at den nødvendigvis også i lovgivningsanliggender må være et meget vigtigt problem for os at beskæftige os med.

Det er fortrinligt, at dette lovforslag allerede i sin titel fastslår, at det, der er det centrale her, er at give et tilbud, hvad